

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13033/2023
07.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Огњен Отовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП 2895 Лађевци, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 80/22 од 17.01.2023. године, на седници одржаној 07.05.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 80/22 од 17.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 80/22 од 17.01.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 80/22 од 17.01.2023. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 895/2019 од 18.11.2021. године којом је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 30.870,00 динара са законском затезном каматом од 07.05.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 175.754,41 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Према одредбама члана 404. Закона о парничном поступку посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у

интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предметном тужбом тужилац потражује накнаду материјалне штете настале уништењем пшенице засејане на деловима катастарских парцела у његовом власништву, до које штете је дошло услед гушења биљака плављењем парцела тужиоца, односно задржавања велике количине воде на њима, што је последица неправилно постављеног пропусног ценовода за одвод атмосферских вода на суседној парцели која је у власништву тужене.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема места одлучивању о посебној ревизији туженог из неког од разлога предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП. У ревизији нису наведена правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а по оцени овог суда таква питања у овом спору не постоје. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветно чињенично-правним споровима које би указивале да постоји неуједначена судска пракса и да би зато о овом правном леку требало одлучивати ради њеног уједначавања. Не постоји ни потреба за новим тумачењем материјалног права јер се наводима ревидента оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, нарочито налаза вештака, што није законски разлог за ревизију.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбама ЗПП је прописано да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 468. став 1) и да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена (члан 479. став 6).

Тужба у овој правној ствари је поднета 28.06.2019. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 30.870,00 динара.

Како се у конкретном случају очигледно ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по срењем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена, због чега је одбачена ставом другим изреке овог решења, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**